منهای فوتبال

دبیر کیهانی، رئیس جدید دوومیدانی

مجمع انتخاباتی فدراسیون دوومیدانی روز گذشته به ریاست مهدی علی‌نژاد در آکادمی ملی المپیک برگزار شد که در پایان هاشم صیامی در دور دوم با ۲۴ رای به عنوان رئیس چهار سال آینده این فدراسیون انتخاب شد. این انتخابات به دور دوم کشیده شد که در دور نخست هاشم صیامی ۱۶ رای، ایوب بهتاج ۱۳ رای، افشین داوری ۱۲ رای و حسین جلالی دو رای داشتند که صیامی و بهتاج به دور دوم رفتند. مریم منظمی هم رایی نداشت. در دور دوم نیز صیامی ۲۴ رای و بهتاج ۱۷ رای داشتند و دو رای هم سفید بود. داوری پس از اینکه با اختلاف یک رای از حضور در دور دوم بازماند بلافاصله مجمع را ترک کرد و حاضر به گفت‌وگو با خبرنگاران نشد. مجمع دوومیدانی در حالی برگزار شد که ابتدا خبرنگاران به سالن راه داده نشدند و پس از گذشت ۴۰ دقیقه‌ای آنها در حالی که جایگاهی برای‌شان در نظر گرفته نشده بود، به مجمع راه پیدا کردند. همچنین یکی از حواشی مهم این انتخابات، قطع شدن برق زمان شمارش آرای دور اول و رای‌گیری دور دوم بود. علی‌نژاد اعلام کرد که برق منطقه قطع شده است. صیامی در حالی به عنوان رئیس جدید دوومیدانی انتخاب شد که او در زمان ریاست مجید کیهانی دبیری فدراسیون را برعهده داشت. این دو رابطه بسیار خوبی با هم داشتند و حال باید دید که آیا صیامی هم مدیریت پرانتقاد کیهانی را ادامه خواهد داد یا نه. صیامی پس از انتخابش به عنوان رئیس جدید فدراسیون دوومیدانی گفت: «رقابت بسیار سختی بود چون نامزدهای توانمندی بودند. در نهایت به دو دوم کشیده شد که نظر اکثریت با بنده بود. در چهار سال گذشته عملکرد نسبتا خوبی در فدراسیون داشتیم و برای دور بعد شرایط را بهتر خواهیم کرد.» وی در خصوص اینکه حواشی را چگونه مدیریت خواهید کرد، گفت: «در دوره‌ای که دبیر بودم، در بحث ارتباط با هیات و ورزشکاران خوب کار کرده‌ام. در این بین پیشکسوتان و قهرمانان نقش ویژه‌ای دارند و باید منافع ملی را به شخصی ترجیح دهیم.» رئیس فدراسیون دوومیدانی تاکید کرد: «باید دست به دست هم دهیم و قدم‌های بلند و محکمی را برداریم. نقاط قوت که حتما داشتیم و ان‌شاءا... بتوانم آن را کاهش داده یا به صفر برسانم.» صیامی در مورد اینکه از کیهانی استفاده خواهید کرد، عنوان کرد: «هر کسی که بتواند برابر ضوابط و قانون مشکلی نداشته باشد و کمک کند، استفاده خواهیم کرد. از نامزدهای دیگر هم می‌خواهم اگر دلسوز دوومیدانی هستند، به من کمک کنند چون صیامی به تنهایی نمی‌تواند کار کند.»

چراغ سبز کشتی ایران برای جهانی

فدراسیون کشتی ایران به اتحادیه جهانی اعلام کرد، در صورت برگزاری رقابت‌های قهرمانی جهان، تیم‌های کشتی آزاد و فرنگی ایران را به این رقابت‌ها اعزام خواهد کرد. محمد ابراهیم امامی درباره علت تاخیر اتحادیه جهانی کشتی در تعیین تکلیف برگزاری یا برگزار نکردن رقابت‌های کشتی آزاد و فرنگی قهرمانی جهان که قرار است اواخر آذر در صربستان برگزار شود، گفت: «قبلا اتحادیه جهانی اعلام کرده بود دو ماه مانده به شروع مسابقات که اواخر آذرماه است، رای نهایی را اعلام کند که روز دوشنبه هفته جاری دقیقا دو ماه مانده به مسابقه می‌شود و اگر در این تاریخ در مورد برگزاری یا برگزاری نشدن مسابقات اطلاع رسانی شود، اتحادیه جهانی به قولش عمل کرده است.» سخنگوی فدراسیون کشتی در پاسخ به این سوال که آیا در صورت برگزاری رقابت‌های قهرمانی جهان، ایران نیز در این رویداد شرکت می‌کند یا خیر؟ خاطرنشان کرد: «اخیرا اتحادیه جهانی کشتی به فدراسیون‌های عضو نامه فرستاد و نظر آن‌ها را درباره حضور یا حضور نداشتن در این رقابت‌ها جویا شد که فدراسیون کشتی ایران نیز اعلام کرد اگر مسابقات برگزار شود در آن شرکت خواهد کرد.»

سردار؛ مرد بی‌رحم خط حمله تیم ملی

سی و سه گل!

آریا طاری

رسیدن به ۳۳ گل ملی در ۲۵ سالگی، نشان از تبدیل شدن سردار آزمون به مهم‌ترین عنصر هجومی این سال‌های تیم ملی دارد. داستانی که سردار از جام ملت‌های ۲۰۱۵ آغاز کرده، برای چندین سال در این تیم ادامه خواهد داشت. اگر بازی‌های تیم ملی دوباره به تعطیلی کشیده نشوند، اگر درخشش او ادامه داشته باشد و دیگر قهرهای کودکانه هم در کار نباشند، او برای قرار گرفتن در فهرست گل‌زنان سه رقمی فوتبال ملی در تاریخ تلاش خواهد کرد. تا امروز فقط علی دایی و کریس رونالدو موفق به انجام چنین کار بزرگی شده‌اند.

شروع به رنگ جنجال

اولین گل ملی سردار آزمون، حدود پنج سال و نیم قبل به ثمر رسید. او که به تازگی به عنوان مهاجم در تیم کارلوس کی‌روش به میدان می‌رفت، توانست دروازه کره جنوبی را باز کند. گلی که اتفاقا، رنگ و بوی جنجال هم داشت. چراکه کره‌ای‌ها باور داشتند توپ، به طور کامل از خط دروازه رد نشده است. روابط تیم‌های ملی ایران و کره، آن روزها حسابی تیره و تار بود. کی‌روش، متخصص شکست دادن کره جنوبی به شمار می‌رفت و معمولا تیم ملی، دروازه‌اش را روبه‌روی این تیم بسته نگه می‌داشت. کره با اولی اشتیلیکه، دست به هر کاری می‌زد تا به روند ناامید کننده‌اش روبه‌روی تیم ملی پایان بدهد اما سردار با سماجت مثال‌زدنی و یک ضربه سر هوشمندانه، تنها گل مسابقه را به ثمر رساند. درگیری‌های آخر بازی، نشان می‌داد که این مسابقه هرگز «دوستانه» نبوده است. هر دو تیم، انگیزه‌های زیادی برای شکست دادن رقیب داشتند و سرانجام این سردار بود که با گل زدن به رقیب، محبوبیت خاصی در اندیشه‌های کارلوس کی‌روش به دست آورد. این اولین گل آزمون با لباس تیم ملی بود. خیلی‌ها اما مطمئن به نظر می‌رسیدند که این ستاره قرار است گل‌های زیادی برای این تیم بزند.

دنیس برگکمپ ایرانی!

اولین گل سردار برای تیم ملی در دیدارهای «رسمی» که در واقع سومین گل ملی این ستاره به شمار می‌رفت، سروصدای زیادی در تمام دنیا به راه انداخت. این یک گل شگفت‌انگیز بود که با مهارت فردی خارق‌العاده این ستاره به دست آمد. او روبه‌روی تیم ملی قطر، با یک چرخش خیره‌کننده مدافعان حریف را غافلگیر کرد و سپس با یک ضربه دقیق، توپ را از خط دروازه قطری‌ها عبور داد. این، تنها گل مسابقه بود و یک پیروزی دلچسب و هیجان‌انگیز را برای تیم ملی رقم زد. هشت روز بعد، سردار موفق شد دومین گلش را در جام ملت‌های ۲۰۱۵ به ثمر برساند. این بار او با یک ضربه سر تماشایی، دروازه عراق را باز کرد اما تیم ملی در نهایت در آن مسابقه، شکست خورد. با این وجود لحظه گل‌زنی به قطر، مهم‌ترین لحظه این بازیکن در این جام به شمار می‌رفت. حرکت او، شباهت جالب توجهی به گل معروف دنیس برگکمپ داشت. گل آزمون خیلی زود در صفحات اینترنتی و فضای مجازی دست به دست شد و شاید تماشایی‌ترین گل آن دوره از جام ملت‌ها به شمار می‌رفت.

اولین دبل

اواخر سال ۲۰۱۵ بود که اولین مرحله مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۸ برای تیم ملی ایران آغاز شد. رقابت‌هایی که سردار در آن، خیلی زود خودی نشان داد و به انتخاب شماره یک کی‌روش برای خط حمله تیم ملی تبدیل شد. او که در دیدار اول تیم ملی در این مرحله دروازه ترکمنستان را باز کرده بود، در مسابقه با گوام برای اولین بار موفق شد در یک نبرد، دو گل برای تیم ملی به ثمر برساند. این اولین دبل آزمون در روزهای بازی برای تیم ملی بود. نبرد با گوام، با پیروزی ۶ بر صفر تیم ملی به پایان رسید. سردار در آن مسابقه، گل‌های سوم و چهارم ایران را به ثمر رساند. با این حال، این تازه شروع درخشش او در این مرحله به شمار می‌رفت. آمادگی فوق‌العاده آزمون، تاثیر قابل توجهی در صعود تیم ملی به جام جهانی روسیه داشت.

اولین گل سردار برای تیم ملی در دیدارهای «رسمی» که در واقع سومین گل ملی این ستاره به شمار می‌رفت، سروصدای زیادی در تمام دنیا به راه انداخت. این یک گل شگفت‌انگیز بود که با مهارت فردی خارق‌العاده این ستاره به دست آمد

هت‌تریک شماره یک

دیدار دوستانه با تیم مقدونیه شمالی در سال ۲۰۱۶، از چند جهت برای سردار آزمون به یک مسابقه خاص تبدیل شد. او در این نبرد، برای اولین بار دروازه یک رقیب «غیرآسیایی» تیم ملی را باز کرد و همچنین توانست اولین هت‌تریک با پیراهن تیم ملی را نیز پشت سر بگذارد. سردار که در این جدال همکاری فوق‌العاده‌ای با سعید عزت‌اللهی داشت، هر سه گل مسابقه را وارد دروازه حریف کرد تا تیم کی‌روش، نبرد را با پیروزی سه بر یک به پایان ببرد. این درخشش خیره‌کننده برای بالا رفتن اعتماد به نفس آزمون، فوق‌العاده به نظر می‌رسید. او حالا دیگر یک مهره قابل اتکا برای تیم ملی بود و سهم بسیار زیادی از دقایق بازی این تیم داشت.

سردار؛ کابوسِ کره

خاطره بد کره‌ای‌ها از مهاجم جوان فوتبال ایران، در مرحله مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۸ تکمیل شد. جایی که آزمون در آزادی با یک ضربه بسیار دقیق و دیدنی، به بهترین شکل ممکن از پاس رامین رضاییان استفاده کرد و توانست دروازه کره جنوبی را باز کند. این گل سه امتیازی در مسیر صعود و سرگروهی ایران برای رسیدن به جام جهانی روسیه، اهمیت فوق‌العاده‌ای داشت. ایران تقریبا در تمام دقایق آن مسابقه که در شب تاسوعا برگزار شد، برتر از حریف نشان داد و از همان دقایق ابتدایی، نبض بازی را به صورت تمام و کمال در دست گرفت. تیم ملی با این کیفیت، روی مهاجم تمام‌کننده‌اش برای صعود حساب کرده بود و سردار نیز با یک گل دیدنی، کابوس دوباره‌ای برای کره جنوبی ساخت.

ستاره شب صعود

برخلاف صعودهای قبلی به جام جهانی، رسیدن به رقابت‌های جام جهانی ۲۰۱۸ برای ایران به شکلی دراماتیک اتفاق نیفتاد. در واقع این بار خبری از یک بازی نفس‌گیر و یک گل لحظه آخری نبود و تیم ملی توانست با اقتدار خودش را به این مرحله از رقابت‌ها برساند. در شب قطعی شدن صعود روبه‌روی ازبکستان، سردار باز هم یک ستاره تمام‌عیار بود. بازیکنی که اولین گل تیم را وارد دروازه ازبک‌ها کرد. تیم کی‌روش در نهایت آن مسابقه را با برتری دو بر صفر به پایان رساند تا یک بازی قبل از پایان دور مقدماتی، جشن صعود را برپا کند.

قاتلی که می‌شناسیم

سردار آزمون، ستاره بی‌چون‌وچرای دیدارهای دوستانه قبل از جام جهانی بود. در یکی از این مسابقه‌ها، او مقابل روسیه قرار گرفت و در کازان آرنا، دروازه این تیم را باز کرد. تساوی ایران با یک نمایش برتر مقابل میزبان جام جهانی، در خود روسیه هم بازتاب‌های زیادی داشت. سردار در آن نبرد هم درخشان نشان داد و با توجه به علاقه ویژه کارلوس کی‌روش به این بازیکن، برای این مربی هیچ گزینه دیگری به جز استفاده از سردار در نوک حمله وجود نداشت. با این حال سردار موفق به گل‌زنی در جام جهانی نشد و تورنمنت درخشانی را در روسیه سپری نکرد. درست همان روزها بود که این بازیکن، تصمیم به خداحافظی از تیم ملی گرفت اما در نهایت همان‌طور که انتظار می‌رفت، از این تصمیم صرف‌نظر کرد.

دیدار دوستانه با تیم مقدونیه شمالی در سال ۲۰۱۶، از چند جهت برای سردار آزمون به یک مسابقه خاص تبدیل شد. او در این نبرد، برای اولین بار دروازه یک رقیب «غیرآسیایی» تیم ملی را باز کرد و همچنین توانست اولین هت‌تریک با پیراهن تیم ملی را نیز پشت سر بگذارد

جام ملت‌ها؛ نسخه دوم

سردار آزمون که دوباره برای یک تورنمنت مهم به تیم ملی برگشته بود، به جمع بازیکنانی پیوست که در دو جام ملت‌های متوالی موفق به گل‌زنی برای ایران شده‌اند. در جام ملت‌های قطر، آزمون برابر یمن، ویتنام و چین گل‌زنی کرد و در بازی حساس و بزرگ با ژاپن نیز، یک موقعیت ویژه را از دست داد. گل‌زنی در دو دوره پیاپی از جام ملت‌ها، یک دستاورد جذاب برای سردار بود. مهره‌ای که البته هنوز طعم حضور در فینال این رقابت‌ها را نچشیده است.

کامبوج؛ یک روز تاریخی

در روزی که تیم ملی یکی از پرگل‌ترین بردهای تاریخش را به دست آورد، طبیعی به نظر می‌رسید که اسم سردار هم در بین گل‌زنان تیم ملی دیده شود. در جریان پیروزی ۱۴ گله روبه‌رو کامبوج، سردار گل‌های دوم، پنجم و هفتم را وارد دروازه حریف کرد. جالب اینکه دقیقا یک سال طول کشید تا گل ملی بعدی او به ثمر برسد. چراکه کرونا، تیم ملی را برای مدت‌ها به تعطیلی کشاند.

گل سی و سوم

از مهرماه ۹۸ تا مهرماه ۹۹، سردار دیگر نتوانست گلی برای تیم ملی به ثمر برساند. تیم ملی برای مدت‌های مدیدی در تعطیلی به سر می‌برد اما در اولین مسابقه دوران اسکوچیچ، آزمون با یک گل دیدنی دوباره خودش را نشان داد. این سی و سومین گل ملی بازیکنی بود که از درخشیدن در خط حمله تیم ملی، دست برنمی‌دارد.

چهره به چهره

یک احتمال جذاب برای دروازه تیم ملی

نوبت عابدزاده دوم!

آریا رهنورد

دوران دراگان اسکوچیچ با حضور پیام نیازمند روی خط دروازه تیم ملی آغاز شد. تردیدی وجود ندارد که هنوز هم علیرضا بیرانوند، مرد شماره یک دروازه تیم ملی است. دستاوردهای بیرو و کیفیت او، انکارنشدنی به نظر می‌رسند اما ظاهرا اگر قرار است رقیبی برای ستاره سابق پرسپولیس وجود داشته باشد، آن رقیب امیر عابدزاده خواهد بود. نمایش نیازمند روبه‌روی ازبکستان در ادامه مسیر چند ماه گذشته او، چندان درخشان نبوده و حالا که بیرانوند هم در اردوی تیم ملی حضور ندارد، بهترین زمان برای اعتماد کردن به امیر از راه رسیده است. پسری که بخشی از قابلیت‌هایش را در لیگ پرتغال، به بهترین وجه نشان داده است.

کارلوس کی‌روش، اولین سرمربی تیم ملی بود که امیر عابدزاده را به اردوهای تیم دعوت کرد. البته با توجه به شرایط سنی، این احتمال که او زودتر از دوران کی‌روش به تیم ملی بزرگسالان دعوت شود هم عملا وجود نداشت. با این حال میزان اعتقاد عمیق مرد پرتغالی به گلر جوان ایرانی زمانی مورد توجه قرار گرفت که امیر به عنوان یکی از سه گلر نهایی فوتبال ایران به جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه رفت. در بین همه سنگربان‌هایی که در لیگ برتر و لیگ‌های خارجی فعال بودند، امیر عابدزاده یکی از سه گزینه نهایی برای حضور در جام جهانی بود. البته واضح به نظر می‌رسید که او به عنوان سنگربان اصلی به روسیه نمی‌رود و این تورنمنت به جای فرصت بازی، زمانی برای کسب تجربه عابدزاده خواهد بود. حالا اسکوچیچ هم در اولین فهرست، علاقه‌اش را به استعدادهای امیر نشان داده است. او روی عابدزاده حساب باز می‌کند و بعید نیست در دیدار دوستانه بعدی تیم ملی، از ابتدا این سنگربان را روی خط دروازه قرار بدهد. عابدزاده در کنار رشید و پیام، گزینه‌های جدی این روزهای دروازه ایران به شمار می‌روند. رشید و پیام، هر دو شروع شگفت‌انگیزی در دیدارهای فصل گذشته داشتند و لیگ برتر نوزدهم را به ایده‌آل‌ترین شکل ممکن کلید زدند اما در ادامه راه، آن درخشش ابتدایی را بروز ندادند و مثل گذشته، دژهای نفوذناپذیری درون چارچوب نبودند. به این گروه، باید حامد لک را هم اضافه کرد که در لیگ قهرمانان آسیا، فراتر از حد انتظار ظاهر شد و بدون شک یکی از بهترین گلرهای این تورنمنت به شمار می‌رفت. همه این نفرات، همچنان در سایه بیرو هستند اما امیر با توجه به حضور در فوتبال اروپا و روزهای فوق‌العاده‌ای که در ماریتیمو پشت سر می‌گذارد، شاید فعلا نزدیک‌ترین گزینه به بیرانوند باشد. در واقع او در شرایط فعلی، مرد شماره دو دروازه تیم ملی است و اگر نیمکت‌نشینی و آسیب‌دیدگی علیرضا در فوتبال بلژیک ادامه پیدا کند، امیر شانس زیادی برای تبدیل شدن به مرد شماره یک دروازه این تیم خواهد داشت.

در فوتبال باشگاهی ایران، هیچ‌وقت به امیر عابدزاده به اندازه کافی بها داده نشد. در پرسپولیس و راه‌آهن، این بدبینی عمومی درباره این پسر وجود داشت که به خاطر نام پدرش فوتبال بازی می‌کند و آمادگی تبدیل شدن به گلر اول یک باشگاه را ندارد. پیوستن به باشگاه باریرنسه در فوتبال پرتغال اما یک تغییر بزرگ و بسیار مثبت برای عابدزاده بود. او در این باشگاه هم همیشه به میدان نمی‌رفت اما حداقل توانست به همه ثابت کند که در فوتبال باشگاهی اروپا بیشتر از ایران به این سنگربان بها می‌دهند. قدم بسیار مهم بعدی برای امیر، امضای قرارداد با باشگاه ماریتیمو در لیگ پرتغال بود. یک قرارداد بسیار مهم برای پیوستن به تیمی که در فوتبال پرتغال، کاملا شناخته‌شده است. از همان اولین روزهای بازی برای ماریتیمو تا گرفتن پنالتی ستاره بزرگی مثل الکس تلس در آخرین دیدارهای فوتبال قبل از فیفادی، همه چیز برای امیر در این باشگاه بسیار خوب پیش رفته است. برای باور اینکه عابدزاده چقدر برای باشگاهی مثل ماریتیمو اهمیت دارد، کافی است بدانیم او در سه هفته این فصل لیگ پرتغال روی هم ۱۵ سیو داشته است. آماری که از هر گلر دیگری در این لیگ بهتر به نظر می‌رسد. ماریتیمو پس از درخشش امیر، به سراغ جذب یک ستاره ایرانی دیگر رفته و علی علیپور را نیز به خدمت گرفته است. با این کیفیت، بعید نیست که عابدزاده بتواند در اروپا برای باشگاه‌های بزرگ‌تری هم به میدان برود. در تاریخ فوتبال ایران، به ندرت گلری توانسته به عنوان یک لژیونر بدرخشد اما حالا امیر عابدزاده، این ماموریت غیرممکن را به خوبی انجام داده است.

پسر پروین، پسر حجازی و خیلی از «آقازاده»های سرشناس فوتبال ایران، هرگز ستاره نشدند و جایی در تیم ملی به دست نیاوردند اما ماجرای پسر عابدزاده، کمی متفاوت است. او تا همین‌جا هم نشان داده که پتانسیل تبدیل شدن به یک ستاره بزرگ برای فوتبال ایران را دارد و می‌تواند در تیم ملی هم، کارهای بزرگی انجام بدهد. این یک احتمال بسیار جذاب برای دروازه تیم اسکوچیچ خواهد بود. حالا دیگر نمی‌توان از بیرو به عنوان یک مهره بدون جانشین در این تیم نام برد. چراکه رقبای زیادی آماده هستند تا خودشان را در یک جایگاه جدید، اثبات کنند.